

RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN #18
uitzending op 22/02/2020

Gevangenen van Vrije Wil

RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN #18
uitzending op 22/02/2020

*tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de
vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen*

CC BY-NC-SA - Neue Kathedrale des erotischen Elends 2019

Lees Mij

(ja, je kan het)

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar eenieder met toegang tot deze tekst mag en kan hier ook eigen teksten aanbieden (plakken, pasten) ter voorlezing
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- geef voor elke tekst eerst de correcte **auteursnaam in kapitalen** op in **Kop 1** opmaak, gevolgd door de **titel** van de tekst (als die er is) in **Kop 2** - opmaak (als je niet weet hoe dat moet, raadpleeg dan [de handleiding](#) of probeer 's met tekenen misschien, ballet? yoga? wandelen helpt ook altijd...breien?)
- gelieve geen teksten in deze 'Lees Mij' -sectie te plakken!
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de hier aangeboden teksten zonder enige verantwoording weerom te verwijderen (commerciële berichten, aanstootgevende nijdheden,...)
- als je wil dat er **info over jou** als auteur in de pdf nadien staat...kan je die d'r zelf bijzetten
- alle teksten zijn en blijven uiteraard eigendom van de vermelde auteurs en resorteren hier onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)
- door ons geselecteerde auteurs die hun teksten hier NIET wensen, kunnen die zelf weghalen vóór de uitzending (selecteer en knip). Mensen die hun teksten verwijderd wensen te zien uit het online beschikbare PDF-bestand na de uitzending, kunnen hun verlangen naar vergetelheid kenbaar maken bij dv via dirkvekemans@yahoo.com

ja, inderdaad, maar wie gaat dat ooit nog geweten hebben?

Bert Schierbeek

uit 'De Gestalte der Stem',

enigzins voor radio bewerkt door RADIO KLEBNIKOV

[Dit was zei de man -deel 3]

// de gedeeltes in vet dienen via de Voice Transformer of in koor gelezen (RK)

en in de grote grot der geliefden de katten te eten geven
en de ene zegt het is morgen te laat en loopt langs de Arno
alleen de zee nog is ontvankelijk omdat niemand aanvaarden
wil maar ik zal staan zei zij nog eenmaal op de rots op het
heetst van de dag in de kolk van het licht zo oud als de eeuwen
dat ik niet meer mag zien dat niet mag zien in mij wat daar
groeit het misverstand omdat het morgen te laat is en ik zo
moe mij de gang door de straten zonder de hand van genade
de jouwe zo tere en je huid weerbarstig maar zacht het
lichaam een muur blank en een land mij zoals het land kan
zijn en is nu onder de plakaten van kies voor uw kinderen en
blijf niet thuis maar morgen ziet de zon mij tarpeïsch geheven
want mijn lichaam kan de wijn der geliefde niet verdragen het
draagt mooi en het zou jou omvatten die ik liefheb de tere en
bewogen ook de ruwe en groot zijn en breken de ruïnes wij
samen van een tijd die de voorwaarden niet heeft kunnen
leren zoals wij de katten voerden de tijgers van vroeger die de
harten vraten van hen die geloofden nog niets veranderd wij
lazen samen het nieuws van de middag en samen wij mijn
geliefde waren wij onaangeraakt en zonder aarzeling
want wij bouwden een renaissance met hoge vierkante torens
en waren persoonlijk op de berg van het geloof jij in mij en ik
in jou en wij samen in de overvloed die wij waren meer
landschap dan mens en vol oorsprongen en beloften en
rivieren zouden ontstaan op de toppen nabij de hemel in een
smetteloos sneeuw ons hart dat uit zou vloeien over de wereld
en schoon en doorzichtig de bedding maar nu staan wederom
de muren en de landschappen liggen gescheiden wij de

geliefden door de muur en de schaduw die jij verkoos van de wereld die altijd tegen is

ik zie duisternis en ruïne
geen plaatsen boven onszelf uit
ik ben in tranen bewogen en bebouw de akker des doods
mijn lichaam stort zich door de doorzichtige spiegel
ik zie een man met een zwart mes
hij komt nader en houdt mijn hoofd in zijn handen
mijn mond spreekt nog eenmaal het rijk uit dat wij zagen
ginds op de bergen woont het hart alleen schreeuw ik
zijn handen staan bloedrood in de lust van zijn ogen
ik ben de stem van de wereld
waar wij samen de katten voerden boven de ouders uit
in het dragelijke licht der verbeelding
wij de geliefden ik o mijn geliefde ik ga heen als een oorlog
en lever mijn lichaam in en word verbrand als een heilig
boek en ben bewogen over ons mijn geliefde wij waarin het
afscheid zal voortleven het beeld der vervolgte wier ogen
vergroeien met het oververgroete water en oceanisch zal ik de
kusten der aarde bespoelen als teken en bespringen als teken
het rijk dat wij bouwden waarin de katten uit onze handen
vraten jouw handen mijn geliefde waarin mijn hart ligt en
klopt legendarisch als van de moeder der middeleeuwen in de
hand van de zoon die het uitsneed
ende ghij mijn zone bezeret u niet
de vreemde moed van de liefde tegen de rest van dit leven
ik zeg spreekt de stem dat gij allen wederom thuis zult
geraken
en op de rots sta ik alleen als deze vrouw
zij is heen gegaan en haar lichaam werd niet gevonden
dat staat te lezen op de hoeken der straten
er zijn mannen die schreeuwen: wij gaan ten onder
er zijn moeders die de handen vouwen en de grote moeder
aanroepen
want de kinderen gaan heen in afzondering
de grote vervreemding breekt los, fluistert een onweer
stil staat de kolom van Trajanus in floodlight en vertelt bleek
en verheven het grote verhaal
de paus spreekt over psychiatrie en zegt **het kruis woont
boven de navel
en rome is een heilige stad**

gij zult niet kussen op straat
de ouders zijn heilig en de vrouw is een wonder
het wonder zal onder u wonen
zij zal fundament zijn en onaangeraakt
zij staat vijf meter boven de aarde en is overbekleed
zij woekert in vruchtbaarheid met jaren en dagen
zij voedt de miljoenen kinderen die zij baart
zij gaat verlegen tussen de groei naar het graf van de ene
de onbekende
de soldaat
de dochter of de zoon van vijf maanden
zij voedt geeft voedsel maakt nieuw voedsel voedt haar man
en zich zelf soms
en onder ons bouwt de stem voort
en door de eeuwen regeerde zij en maakte het land
bewoonbaar met huizen
vol overlevering
in de echos der bergen die zij stichtte
als de moeder der dingen
zichtbaar en hoorbaar
zoals de vrouwen die gaan als zij zijn in Perugia
umbriesch bewogen hoog binnen de volledige begroeiing der
stem
mijn oren en ogen stonden vereenzaamd binnen dit paradijs
Dionysos die zijn gevangenen hoorde
zijn slaven touw liet draaien
met het touw de verhalen der wereld knoopte
Archimedes te eten gaf
de wetten liet vinden
de spiegels liet richten
schepen verbrandde
de silenus uithing om bacchus te vangen
en alles in Syracuse op de milde vlakten boven de zee
en het aanschouwde en zei de wereld is de geheime stem van
mijn luisterende oren
het paradijs van de zeven-lach
het theater der traanmaniakken
de tempel van Paestum aan een eeuwige zee
en daarom heen in de verte leven de mensen en dragen hun
leven in hand en hoofd en zien de zon en zoeken de schaduw
de wet van het lichaam en zien de vreemdeling komen en
denken aan de winter en verkopen hem de vruchten van het

land die zij dragen binnen hun ogen de appels van het klokhuis
hun hart
gij zult heengaan tot de uwen
naar de grote rivier die u voedt
gij hebt vrouwen alleen gelaten in de nacht
zij liggen te bidden
gij hebt uw hart willen breken dat onbreekbaar is want het
ligt in de stroom die breed door het land gaat van de bergen
op afstand bewogen en door de dalen bestuurd tot de zee
gezeten traag olifantastisch op de huid van het water met
boeddhamanieren tegen te sterke beweging des harten
maar de rivier stroomt door onzichtbaar gedoken soms onder
de aarde
de vuisten der grotten blauw van geheimzinnige weerschijn
onder water zwijgt alles
bouwen de ogen het licht
stapvoets gaat de wind
enkel een vis is beweging
duisternis meer legende
over alles is steen
daarboven de hemel met vogels
is zij nu heen gegaan de geliefde in eenzaamheid
nee, zei Castello op Capri het is zo dat de aarde geeft en heeft
de aarde is altijd klaar
en het is ook zo dat de hemel de koepel is
zij staat altijd daarboven en is ook klaar
maar wij de mensen staan daartussen
niet van de hemel
niet van de aarde
daartussen met de werken van ons heimwee
die zijn de inlijving van beide
op de breuklijn wij leven van alle relaties
het verdriet is de zwarte vuist van de lava
de zwarte vuist van de lava schenkt over eeuwen rijkelijk
voedsel
de etna is de zuil die de hemel stut
haar stem heeft de echo der eeuwen
die ligt met de warme buik naar boven
en prijsgeeft en inneemt
voedt en vordert
de schuur van alles
il canto dell'amore

de lava is geblust en ligt in vage helling met de buik naar
boven
zij zet gedachten voor het raam
van diep oud en warm vuur
zij is geheel van zich zelf nu
een landschap
daarin de optocht der ogen
zoals ik die zag in Perugia
een symphonische vegetatie
zij leven van de lucht de geliefden
zij vullen zich met adem
en de adem maakt hun stem

want zo schreef F. Tomaso Stigliani:

**‘De menselijke stem die niets anders is dan lucht bewogen
door de adem, wordt dientengevolge een lichamelijke zaak en
wel zo dat het als lichaam de 3 gebruikelijke maten heeft, die
zijn**

**de meerdere of mindere hoogte
de meerdere of mindere lengte
de meerdere of mindere breedte.**

**Reden waarom het menselijk woord, dat gearticuleerd
geluid is door het oor gemeten wordt op deze drie wijzen.’**
en mijn geliefde zei met de maten in haar hand zie ik heb mij
overmeten het hart van mij zoals het klopte geheel binnen mij
zelf nietwaar zoals het leven is persoonlijk binnen de huid
maar de vergissing was de vergroting die ik wilde en jij ook en
zo bouwden wij gestadig een afstand tegen ons zelf en leefden
jaren op een echo die wij zochten van vroeger nog en zo
bleven wij met elkaar verbonden door een oud geluid dat
opsteeg uit de priëlen van dat verborgen land een schoot in de
draaiende aarde en wij volgden de gang en de richting met ons
hart op de hand als kompas binnen de slingerang van de dorst
en wij zijn door veel met elkaar verbonden en wij schilderen
de buitenkant van ons lichaam op met mooie tekens en geven
symboliek weg en een groter leven dan vroeger want ik heb
overal nieuwe lampen gehangen en twaalf lagen oudpapier van
de muren gescheurd en klim op ladders en verf aan een groot
werk want er staat geschreven dat zij die zich verloren wanen
elkander een nieuw huis zullen bouwen en het gezang hunner
stemmen hun een hemel zal zijn

want de mens bouwt zijn eigen huis
en gaat de wijnwagen gang
dronken de berg van beweeglijke dieren
opgericht tegen de hand van de mens
en tussendoor en overal het beeld van de geliefde
een voorbeeld van woning

HARMEN VERBRUGGE

Thomas van Aquino's toeval en confirmation bias lopen nooit in de pas

Het verschil tussen waan en manie is ieniemienie, mensen.
Pas dus maar op voor confirmation bias.
Want zij viert hoogtij vandaag de dag.
Grijpt je zo bij de kladden als jullie niet uitkijken.
En wanneer iedereen daarin meegaat zijn de rapen goed gaar!

Vandaag deed ik eindelijk wat Ellsworth Kelly me influisterde.
Hij vroeg mij in een droom de dag dat hij stierf:
“Hoe is afraid of red, yellow and blue, Harmen?”

Ik moest ook maar wat tubes zwart leeg knijpen.
Op een ander werk, dat ik later zal n u a n c e r e n.
Nu denk ik dat het goed is, dat zwart.
Het werk is bijna stil, zo donker...

Geen trompetten of dolfijnen, geen mensentaal.
Geen contingentie, alleen fijngemalen elvenbot.
Thomas van Aquino's toeval en confirmation bias lopen nooit in de pas.
Want pas als een werk ontploft en tegelijk stilstaat, is het af.

Glenn Lewis Frey- Donald Hugh Henley - Don Felder

Hotel California

On a dark desert highway, cool wind in my hair
Warm smell of colitas, rising up through the air
Up ahead in the distance, I saw a shimmering light
My head grew heavy and my sight grew dim
I had to stop for the night
There she stood in the doorway
I heard the mission bell
And I was thinking to myself
"This could be Heaven or this could be Hell"
Then she lit up a candle and she showed me the way
There were voices down the corridor
I thought I heard them say

Welcome to the Hotel California
Such a lovely place (Such a lovely place)
Such a lovely face
Plenty of room at the Hotel California
Any time of year (Any time of year)
You can find it here

Her mind is Tiffany-twisted, she got the Mercedes bends
She got a lot of pretty, pretty boys she calls friends
How they dance in the courtyard, sweet summer sweat
Some dance to remember, some dance to forget

So I called up the Captain
"Please bring me my wine."
He said, "We haven't had that spirit here since nineteen sixty nine."
And still those voices are calling from far away
Wake you up in the middle of the night
Just to hear them say

Welcome to the Hotel California

Such a lovely place (Such a lovely place)
Such a lovely face
They livin' it up at the Hotel California
What a nice surprise (what a nice surprise)
Bring your alibis

Mirrors on the ceiling
The pink champagne on ice
And she said "We are all just prisoners here, of our own device"
And in the master's chambers
They gathered for the feast
They stab it with their steely knives
But they just can't kill the beast

Last thing I remember
I was running for the door
I had to find the passage back to the place I was before
"Relax," said the night man
"We are programmed to receive
You can check-out any time you like
But you can never leave!"

MENG JIAO

shit jong

(transmutatie van [石淙 \(Stony Gurglings\)](#))

Iwatani kan mij niet helpen.
Het water is vreemd, de bomen zijn vreemd
en het is winderig. Wind stroomt in de lucht.
Er is geen grote golf. Het pad is moeilijk.
De situatie is altijd anders.

Het water uit het lied is niet
het water dat uit de diepte
van het gebergte is gebroken:
het is belangrijker.

Deze wilde strategie is te lang
voor elke stap en het is moeilijk
om terug te keren. Ik heb de mosziekte al omarmd
en toch lijd ik nog steeds.

Shuo Shui Jian, Jian Qiu Qiong, Yao
Fresh Fish Long Qi: geen van hen is visachtig
en de grot is grotachtiger dan haar naam.
De sneeuw komt het dal binnen, de sterren
zijn verspreid, het geluid van de lucht is
drukke, het rijm is gebroken en het verlies
breekt de stem. Zwart tuimelgras, ijzer en
het witte mos is het drijvende ijsgeld.

Bovendien wordt het recht om bekend te worden
door het neushoornstelsel nog steeds ontkend
in de woeste cultuur en opvoeding van Jinggang.
Hij kijkt eerst naar de lege vallei en luistert
naar de rustige en vervolgens turbulente geest.
Het scherpe hoog-zwakke onderscheid loopt dwars
over de blauwe trap, leunt tegen de blauwe
wapperende kraanbotten en vliegt rond
Ao Beiting. *Shit jong*.

Honderd-voet spiegel, Qianqu Hanxing

Xingfei, waste de oude dingen voor de Jun, omdat de nieuwe kleren geen vuil drinken, maar wel sneeuwvorst, hongerige stenen, ruggen, slank gras, grassen uit de Qiongye Vallei en meer nog. Goed en fout is goed en fout in attributielandchap!

Voer de diepten van het plezier in, ga naar de top, zoek naar de beste, vind de overwinning, zie de ontsnapping van de gewoonte, het punt van de stroom, het draaien van de trucs, vergeet de dingen, de beesten zijn erg bang, de Luo Qiao, voor de vreemdheid van de plaats en de angst: word volledig een fan. *Shit jong.*

Puin, diarree, gebarsten jade en He Wei, als je het niet kunt afstemmen, is het een wijsje, maar het is humoristisch, oud, verschrikkelijk, geschokt en schokkend. Xie Gangjian haatte vroeger veel waas en zwak, en adviseerde je botweg om voor jezelf te zorgen.

In het verleden was het zuidelijke landschap van Panshuo vaak zo dun zo dun, en de glimlach is nog steeds eenzaam, de zon en de maan zijn bevroren, de rand van de sneeuw is vorst, de schaduw is leeg, de jade is gespoten en het ijs is niet geboren.

Hoewel de nieuwe overwinning terugkeert, blijft de voormalige provincie comfortabel. Hoewel het voorzichtiger is geweest, is het niet in staat geweest om te corrigeren waar de zon is opgekomen en waar hij is naar de gelederen gestegen. *Shit jong.*

De heilige dynastie doorzocht de rotsvallei

hier om lui te spelen, om ver weg te reizen,
koppige geesten, verbijsterde geesten,
blikken, blikken, woede en water,
om Yu Yu bang te maken. Moeilijk
om te vergeven, vindt hij het moeilijk
om naar het treurige Chudian te gaan.

Shit jong.

Shit jong.

Shit jong.

G.G.M. Utermark

Het probleem is een black box

De situatie is verontrustend
de klap kan overal terecht komen
alles komt tegelijk

ze vertellen het aan ons
en hopen dat wij
een algemeen signaal afgeven

je zou kunnen zeggen
het is pissen
in een semi publieke ruimte

Goedemorgen!

Welke stemming bij jou?
ik zou leuk zijn

ik wil vinden stabiele relaties op Internet
mijn naam is Anastasia
ik ben optimistisch
en gemakkelijk te communiceren vrouw

ik leid een gezonde levensstijl
ik rook geen sigaretten
en ik drink niet alcohol
ik ben dol op fitness

als u hebt een belang
wordt vervolgd onze kennis
geef antwoord

ik ben nog nooit getrouwd geweest
en ik heb geen kind

alstublieft, schrijf me meer over jou

ik wil door met onze kennis
en leer u beter kennen

als u kunt alstublieft
voeg mij uw foto's
en dan zal ik u mijn sturen foto

wachten op een antwoord
op mijn brief
al het beste
Nastya

Moederziel en even terug

Vandaag om 05.57
danst Romeo
zonder decoder

jagen video-honden
hongerige ijsberen weg
en blijkt drugsbaron 'Not El Cheapo'
helemaal niet allergisch voor make-up

wat verder opvalt
is dat Boeddha
het gebruik van een smartphone
nooit verboden heeft
noch het dragen
van bruine herenschoenen

WINNIE SÜFFINON

the newt song

not looking inwards (*the hole is too deep*)
not looking out (*space is too cold*)
not eye to eye (*the rum is red murder*)
not into vagueness (*nowhere is vague*)
not into all (*all is illusion*)
not into nothing (*no thing is nothing*)
quoak quoak quoak
(*i don't wake i don't dream i don't sleep i want to*)

float into sara

untouchable
unmanageable
unthinkable
ineffible
quoak quoak quoak
(*away from this maja*)

float into sara

after the sea of the one
stranded into the one
on the sand of emptiness
nothing in your hand
peaceful
wholesome
limitless

*pracencopashama shiva
advaita*

(come yes come on we all we are all going to)

float into sara
float into sarah
float into sarah
float into sarah

EPILOOG

(vier stemmen in canon)

ik wil vrij zijn ik wil mij zijn
ik wil meer zijn ik wil blij zijn
ik wil ook niet meer alleen zijn

ik moet vrij zijn ik moet mij zijn
ik moet meer zijn ik moet blij zijn
ik mag ook niet meer alleen zijn

ik wou vrij zijn ik wou mij zijn
ik wou meer zijn ik wou blij zijn
ik wou ook niet meer alleen zijn

wil ik vrij zijn? wil ik mij zijn?
wil ik meer zijn? wil ik blij zijn?
waarom moest ik ook weer hier zijn?

RADIO KLEBNIKOV 01/02/2020 @19u58

INHOUD

Lees Mij	3
Bert Schierbeek	4
uit 'De Gestalte der Stem',	
enigzins voor radio bewerkt door RADIO KLEBNIKOV	4
[Dit was zei de man -deel 3]	4
HARMEN VERBRUGGE	10
Thomas van Aquino's toeval en confirmation bias lopen nooit in de pas	10
Glenn Lewis Frey- Donald Hugh Henley - Don Felder	10
Hotel California	11
MENG JIAO	13
shit jong	13
G.G.M. Utermark	15
Het probleem is een black box	15
Goedemorgen!	16
Moederziel en even terug	17
WINNIE SÜFFINON	18
the newt song	18
EPILOOG	19
INHOUD	20

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>